

Вовчанський технікум Харківського національного технічного університету сільського господарства імені Петра Василенка

Викладачі - наша гордість

Професія викладача - одна із самих дивних професій на Землі. Складна, важка і цікава робота куратора навчальної групи. І не випадково часом говорять наші студенти - «наша мама, тато».

Так, непросто управляти великою студентською родиною, адже в кожного свій характер, свої проблеми, і кожному хочеться допомогти, підтримати. І коли настає утом, часом не вистачає сил, викладач, куратор групи однаково поспішає в групу, тому що, дорогі наші студенти, ваші бешкетні посмішки, ваша непосидючість, ваш допитливий погляд повертають кураторам енергію, надають сили й підтримують. Куратору групи завжди хочеться, щоб кожний з вас виріс людиною чесною, розумною, з гарячим серцем і золотими руками.

На святі Дня знань заступник директора з навчальної роботи Фесик С.П. зачитав наказ про призначення кураторами навчальних груп: М-11 - Кравченко Наталя Олександрівна, М-12 - Хворост Бетяна Валентинівна, М-13 - Ліца Галина Геннадівна, Б-11 - Сіврін Ольга Миколаївна.

Від імені кураторів перших курсів з вітальним словом звернулася - куратор групи М-11 - Н.Кравченко. «Технар» - так наші студенти з любов'ю називають рідні пенати, де вони дорослішають, стають спеціалістами своєї справи. Цьому сприяє не тільки добра атмосфера, але й створено належні умови для отримання сучасної спеціальної освіти. Дякуючи непосидючості та прагненню втілити у навчально-виховний процес останні новинки техніки, наш директор Юрій Володимирович Гречкін всіляко намагається поліпшити умови навчання майбутніх висококваліфікованих спеціалістів.

За рішенням Міністерства аграрної політики України за значні трудові досягнення в агропромисловому виробництві та за особистий внесок у розвиток Вовчанського технікуму ХНТУСГ ім. П.Василенка його було відзначено нагородою - «Знаком пошани».

Слід зазначити, що за значний внесок у розвиток агропромислового комплексу та з нагоди 60-річного ювілею було нагороджено «Знаком пошани» у 2008 році заступника директора з навчальної роботи Фесика Станіслава Петровича. На Дошці пошани нашого міста знаходиться портрет нашого викладача - Резнікова Володимира Петровича, що 41 рік присвятив вихованню підрастаючого покоління та підготовці молоді до роботи в агропромисловому комплексі.

Дорогі наші викладачі! Ми пишаємося вами, вашими добрими справами. Ми раді, що наш технікум, колектив спонукає до добрих справ не тільки вас, а й студентів. Так, заступник директора з гуманітарної освіти та виховання Лебедева Любов Володимирівна в урочистій обстановці відзначила активних учасників громадського життя технікуму - Мартовицьку Яну, Білінську Юлію, Тимченко Лесю, Зіборову Максима, Малюгу Дар'ю, Лантрат Яну, Менькову Юлію, Сторлярчук Яну, Павленко Яну, Гринько Дар'ю, Костоглодова Руслана, Дьяченка Руслана.

В.ПОСХОВА,
викладач

Як приємно пізнавати власну історію, мандруючи просторами рідної землі, милуватися безмежними краєвидами нашої України. Про кожний куточок нашої Батьківщини можна розповісти багато, але краще побачити.

Саме так вирішили познайомитися з мальовничими куточками студенти і викладачі нашого технікуму, які у вересні вирушили у подорож до Буковини, вони мали можливість поринути в минуле нашої держави на 400 років тому.

Місто Кам'янець-Подільський та Хотин розташувались на берегах Дністра. Круті береги могутньої ріки дали можливість колись побудувати кріпосні мурі, які захищали від ворогів. А ворогів було багато: і турки, і татари, і ляхи. Сьогодні це територія, де пересікаються по Дністру три області - Тернопільська, Чернівецька та Хмельницька.

Експерсією старим містом ми розпочали з оглядового майданчика біля Новопланівського мосту. Звідти добре видно, як над скелястими берегами тихолінного Смотрича підносяться стіни і вежі древнього Кам'янця, кожен камінь якого несе в собі відгомін історії.

Загалом, в Хотині ми побачили дуже багато пам'яток, які розповідають про те, що не завжди на берегах Дністра було спокійно. Тут є пам'ятники повстанцю 1919 року, захисникам та учасникам ВВВ, учасникам ліквідації аварії на ЧАЕС. Люди пам'я-

Подорож у минуле Буковини

димир Григорович. Нам показали аудиторію, лабораторію, ми спілкувались зі студентами-однолітками і запросили їх до нас на Слобожанщину.

Наступною фортецею була Кам'янецька на Поділлі. Вона має майже таку ж історію, хто тільки не проживав в Кам'янці: і поляки, і турки, і молдавани, і вірмени, і євреї. Сьогодні, йдучи вуличками старого міста, можна прослідкувати хто де жив, як укріплював свою територію.

Особливо нашу увагу привернув костіол святих апостолів Петра і Павла. Поряд з костіолом вибудовано православну церкву, мечеть з мінаретом. Протягом правління кожен з правителів укріплювали свою владу будовами.

Старе місто розташоване на острові, це територія відокремлена від фортеці та нового міста. Висота острова і природного рову навколо нього сягає 100 метрів, води в рові немає. Міст, який з'єднує старе місто з кріпостою, єдиний, бо побудований вздовж річки.

Багато нового ми дізналися з експерсії. Нам розповіли про фільми,

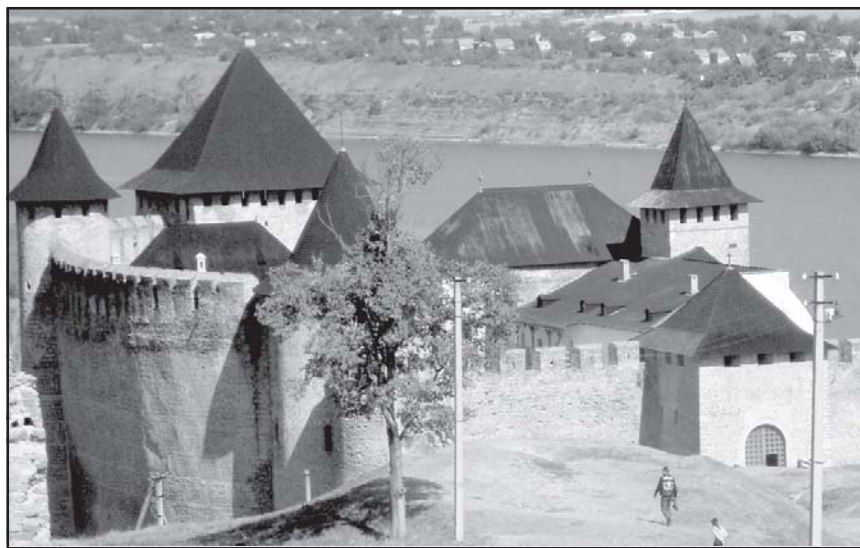

Дякуючи голові профкому Кушнір Н.В., ми спробували основні традиційні страви буковинської кухні. Навіть дехто записав рецепти, щоб приготувати самому вдома.

Але на цьому подорож не закінчилась. На нас чекав Київ, із Андріївським узвозом, матінкою Софією, пам'ятником Богдану Хмельницькому, княгині Ользі, Нестору літописцю, князю Володимирі. Зустрів нас тихим плином своїх вод могутній сивий Дніпро. Побували ми біля Верховної Ради, на площі Незалежності та Хрещатику, на бульварі Т.Шевченка та на вулиці Володимирській, біля Національного університету ім. Т.Шевченка. Також побували біля будинку вчителя, де встановлено пам'ятник М.Грушевському. Відвідали і оперний театр ім. М. Лисенка, де однією із солісток була наша землячка, почесна громадянка району, «український соловей» - Євгенія Мірошніченко.

Давно вже хотілося нашим студентам відвідати мальовничі місця України. І це бажання здійснилося. Студенти та викладачі вдячні адміністрації технікуму, особисто директорів Гречкіну Ю.В., завучу з навчальної роботи Фесіку С.П., завучу з гуманітарної роботи Лебедеві Л.В., що мали змогу здійснити таку цікаву експерсію і приурочити її Дню незалежності України. Ще раз хотілося б подякувати Кушнір Н.В. за організацію цікавої, пізнавальної подорожі в минуле нашої країни, по рідних просторах.

Учасники експерсії

тають і вшановують своїх земляків.

Ми мали нагоду побувати не тільки у фортеці, а й в Хотинському технікумі Подільського аграрно-технічного університету. Заклад готує молодших спеціалістів з таких же спеціальностей.

Нас радо вітали на буковинській землі. Зустрів нашу групу директор технікуму Назаренко Воло-

димир знімалися у цій місцевості. Одним із шедеврів кінематографа, що полюбились глядачів, став фільм «Тарас Бульба».

Бачили ми і каземати, і зброю тих далеких часів, мали можливість постріляти з луків, арбалетів, «закувати себе в кайдани», «надіти ярмо», торкнулись минулого, і дехто із нас можливо, відчув себе нащадками козаків.

Важливі поради першокурсникам або як не залишитися за «бортом» навчального закладу

Відбринів останній шкільний дзвінок. З успіхом пройдені усі іспити. У руках заповітний студентський квиток. Усі тривоги і хвилювання позаду і можна зітхнути вільно. Попереду безтурботне студентське життя. І мало хто замислюється про те, що справжній випробування тільки починаються.

Які проблеми чекають починаючого навчання студента і як їх уникнути. Як ні дивно, але одна з перших проблем, з якою можуть зіткнутися вчорашні абітурієнти - незадовільні оцінки. У школі ви були прикладом для інших учнів, іспити здали краще за усіх на і раптом погані оцінки. Не панікуйте. Ви потрапили в новий колектив, у вас нові предмети, маса різних емоцій і ви не знаєте, як вам поступити в різних ситуаціях. Це не страшно. Це усього лише період адаптації до нових умов життєдіяльності. З часом ви звикнете до нового стилю викладання,

відмінного від шкільного і зрозумієте, що віднині ви повинні самостійно отримувати нові знання. Що ніхто не умовлятиме вас відвідувати заняття і учити новий матеріал. Віднині ви самі відповідаєте за себе. І як тільки ви це зрозумієте, період адаптації закінчиться, життя увійде до звичного руслу і налагодиться навчання.

Ще одне нововведення, з яким стикаються першокурсники - **сесії**. Спочатку страшно - знову іспити. Потім студенти дізнаються: виявляється можна здавати кілька разів, а у разі невдачі перездати в іншому семестрі. І усе вже не так страшно. Але не варто розслаблятися. Адже іспити і заліки, які ви не здали в цій сесії, нікуди не зникають. Вам все одно, рано чи пізно, доведеться їх здати. А ось думка викладача про вас, як про недбайливого учня, може зберегтися до закінчення учбового закладу, і шкодити вам в подальшому навчанні. Ставши студентом, колиш-

ньому школяру доводиться адаптуватися не лише до нових умов навчання, але і до переходу на стадію нового, дорослого, спілкування з однокурсниками і викладачами. Для того, щоб спілкування було в радість постарайтеся запам'ятати і застосувати в житті наступні правила:

НЕ ВАРТО демонстративно показувати свої знання, тим більше, якщо ваш товариш не може розкрити тему. Звичку вискакувати із-за парти з криком «Я це знаю» залиште в дитинстві.

НЕ БІЙТЕСЯ відстоювати свою точку зору. І якщо вам всоте пропонують прогуляти заняття, твердо відмовтеся, чітко аргументувавши свою відповідь. Адже ви прийшли сюди за знаннями.

НЕ СЛІД без кінця, із приводу і без, бігати до завуча або показувати якісь особливі стосунки з викладачами. Ви можете створити собі репутацію підлабузника і настроїти проти себе однокурсників.

НЕ БУДЬТЕ занудою, допомагайте своїм товаришам. Адже ви не станете знати менше, ніж знали до того, якщо іноді дасте списати другу. Вам це зарахується.

ПРОТЕ не варто стрімголов кидатися вирішувати усі проблеми ваших одногрупників. Ви не можете відповідати за усіх. Спокійно поясните це вашим товаришам, вони вас зрозуміють.

Це звичайно не усі проблеми, які можуть зустрітись на шляху першокурсника. Не переживайте! Будь-які **проблеми вирішувати**. Поводьтеся гідно, не ображайте і не принижуйте людей, що оточують вас, і вони віднеситимуться до вас також. Не забувайте того, що ви поступили у ВНЗ для отримання нових знань і на першому місці у Вас має бути **навчання**. Ну що ж, правила студентського життя, виявляється не такі вже і складні. Успіхів вам!

О.УВАРОВ,
викладач-методист